

بررسی آلدگی دستگاه تولید مثل گاوها شیری به هموفیلوس سومنوس

دکتر مسعود طالب خان گروسى^۱ دکتر پرویز هورشتى^۲ دکتر عباس برين^۳ دکتر عبدالرحمد حسنی طباطبائی^۴ دکتر محمود بلورچی^۵

Infectious of the reproduction system due to *Haemophilus somnus* in dairy cows

Talebkhan Garoussi, M.^۱, Hovareshti, P.^۲, Bareen, A.^۳, Tabatabayi, A.H.^۴, Bolourchi, M.^۵

^۱Department of Clinical Sciences Faculty of Veterinary Medicine, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad - Iran.

^۲Department of Clinical Sciences Faculty of Veterinary Medicine, University of Tehran, Tehran - Iran.

Objective: *Haemophilus somnus* can be involved of bovine genital system with reproductive problem and it could be isolated from reproductive organs of pregnant and non-pregnant healthy cows.

Design: Prospective study.

Animals: 226 Holstein dairy cows

Procedure: Cows were examined into the 3 groups: 1) Treatment group which was included 103 cows with reproductive diseases. 2) 66 pregnant cows. 3) 57 non-pregnant healthy cows. Bacteriological samples were obtained from uterine, cervix and vagina in treatment and non-pregnant healthy cows. However, samples from pregnant cows were obtained from cervix and vagina.

Statistical analysis: Chi-square test.

Results: *Haemophilus somnus* was isolated from 6(5.82%), 1(1.52%) and 10(17.52%) from treatment, pregnant and non-pregnant group, respectively. In this study, the highest infectious rate (3.88%) was in treatment group included the uterine tissue. Vaginal infection in non-pregnant group was significantly different from the pregnant and treatment groups ($P < 0.025$). There were differences between warm and cold seasons of the year in respect to prevalence of the bacteria in the genital system ($P < 0.05$).

Conclusion: *Haemophilus somnus* was isolated from 17 (7.53%) out of 226 dairy cows. Cows with reproductive diseases were infected by *haemophilus somnus* and this bacteria may be the origin of the problems. *Haemophilus somnus* was isolated from healthy pregnant and non-pregnant cows. *J. Fac. Vet. Med. Univ. Tehran.* 57, 1: 25-29, 2002.

Key words: *Haemophilus somnus*, Reproduction system, Dairy cows.

می‌باید و می‌تواند منجر به اندولتیت و نایاروری شود (۱۸). این باکتری با اثر منفی بر روی تشکیل جسم زرد بر روی باروری مؤثر بوده و با بروز تغییرات هیستوپاتولوژیک باعث دزنه شدن روبان می‌شود (۹،۱۰،۱۱).

سندرم بالینی حاصله از این ارگانیسم در ارتباط با TEME مطالعه شده است اما در مورد سندرم بیماریهای تولید مثلی مطالعات وسیعی صورت نگرفته است. تاکنون آلدگی هموفیلوس سومنوس در ایران مورد بررسی قرار نگرفته است. با توجه به اینکه این باکتری قادر به ایجاد ضایعات تولید مثلی در دامهای ماده و متعاقباً تحت تأثیر قرار دادن شاخصهای باروری در سطح گله می‌باشد. در این راستا اهداف این مطالعه پاسخگویی به سوالات ذیل است: آیا گاوها شیری مبتلا به بیماریهای تولید مثلی، آلدگی به هموفیلوس سومنوس

هدف: مطرح بودن باکتری هموفیلوس سومنوس در دامهایی که مشکل تولید مثلی و باروری دارند و نیز این نکته که باکتری مزبور علاوه بر دامهای بیمار، در دامهای آبستن و غیر آبستن سالم وجود دارد هدف این مطالعه می‌باشد.

طرح: مطالعه آینده نگر.

حيوانات: ۲۲۶ رأس گاو شیری نژاد هلشتاین.

روش: ۲۲۶ رأس گاو شیری نژاد هلشتاین از نظر آلدگی دستگاه تولید مثلی به باکتری هموفیلوس سومنوس مورد بررسی قرار گرفتند. نمونه باکتریایی از دستگاه تولید مثلی (رحم، سرویکس و وازن) ۱۰۳ رأس دام مبتلا به انواع اختلالات تولید مثلی، ۶۶ رأس دام سالم آبستن (سرویکس و وازن) و ۵۷ رأس دام سالم غیر آبستن (رحم، سرویکس و وازن) تهیه گردید.

تجزیه و تحلیل آماری: آزمون مرربع کای.

نتایج: در گروههای دامهای بیمار، شاهد آبستن و شاهد غیر آبستن به ترتیب: از ۶ رأس (۵/۸۲ درصد)، یک رأس (۱/۵۲ درصد)، و ۱۰ رأس (۱۷/۵ درصد) باکتری هموفیلوس سومنوس جدا گردید. در گروه دامهای بیمار، رحم بیشترین آلدگی (۳/۸۸ درصد) را به خود اختصاص داده است. در حالی که در گروه شاهد غیر آبستن، بالاترین (۱۲/۲۸ درصد) میزان آلدگی متعلق به بافت وازن بود. در مورد آلدگی بافت وازن ارتباط آماری معنی داری وجود داشت ($P < 0.025$). توزیع وضعیت آلدگی در فصول گرم (بهار و تابستان) (۱۱/۷۶ درصد) و فصول سرد (پاییز و زمستان) (۸۲/۲۳ درصد) نشان دهنده معنی دار بودن تأثیر فصل بر روی آلدگی با این منبع می‌باشد ($P < 0.05$).

نتیجه گیری: در این بررسی از ۱۷ رأس (۷/۵۳ درصد) دامهای تحت مطالعه باکتری هموفیلوس سومنوس جدا گردید. دامهای دارای مشکلات تولید مثلی به هموفیلوس سومنوس آلدگی بودند به طوری که بیماریهای تولید مثلی پس از زایش را می‌توان ناشی از این باکتری دانست. این آلدگی در بین دامهای سالم از نظر تولید مثلی نیز وجود داشت. مجله دانشکده دامپژوهی دانشگاه تهران، (۱۳۱۱)، دوره ۵۷، شماره ۱، ۲۹-۳۵.

واژه های کلیدی: هموفیلوس سومنوس، دستگاه تولید مثل، گاو شیری.

هموفیلوس سومنوس کوکوپاسیل پلیمرفیک گرم منفی با گستره وسیع جغرافیایی است. این ارگانیسم برای اولین بار توسط Griner و همکارانش در سال ۱۹۵۶ به عنوان عامل مسببه Thrombo Embolic Meningo Encephalitis (TEME) شناخته شد (۲۱). هموفیلوس سومنوس یکی از عوامل مهم برونکوبیونومونی می‌باشد (۲۰). این باکتری قادر به ایجاد سپتی سمی، آرتربیت، میوکاردیت و بیماریهای تولید مثلی می‌باشد (۲۰). این باکتری به صورت انفرادی نیز ممکن است عامل مهمی در بروز ورم پستان باشد (۲۲، ۱۹، ۱۸، ۱۵، ۸، ۶، ۴، ۲). این باکتری همچنین باعث بروز سقط، اندولتیت، واژینیت، سرویسیت، نایاروری، تولد گوساله های ضعیف و دفع ققوس مرده نیز می‌شود (۱۲، ۱۹). ارگانیسم از جفت و جنین جدا شده و باعث بروز جفت مانندگی می‌شود (۲۲، ۸). هموفیلوس یکی از عوامل مهم Granular Vulvitis (Noudular Venereal Disease) یا Granular Vulvitis (Noudular Venereal Disease) است (۱۹). در موارد حاد بیماری میزان آبستنی به ازای اولین تلقیح (First service/ Conception rate) ۳۰ تا ۵۰ درصد کاهش

(۱) گروه آموزشی علوم درمانگاهی دانشکده دامپژوهی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد - ایران.

(۲) گروه آموزشی علوم درمانگاهی دانشکده دامپژوهی دانشگاه تهران، تهران - ایران.

جدول ۳- توزیع آلودگی و عدم آلودگی به هموفیلوس سومنوس در دامهای مبتلا به بیماریهای تولید مثلی سالم.

جمع	دام سالم		دامهای مبتلا به بیماریهای تولید مثلی	نتیجه کشته
	غیر آبستن	آبستن		
۱۷	۱۰	۱	۲	هموفیلوس سومنوس
(۱۷/۵۴)	(۱/۵۱)	(۵/۸۲)		
۲۰۹	۴۷	۶۵	۹۷	سایر باکتریها
(۸۲/۴۵)	(۹۸/۴۸)	(۹۴/۱۸)		
۲۲۶	۵۷	۶۶	۱۰۳	جمع

جدول ۴- توزیع وضعیت آلودگی بافت رحمی در دامهای مبتلا به بیماریهای تولید مثلی و سالم (غیر آبستن).

جمع	نوع دام		هموفیلوس سومنوس	
	سالم غیر آبستن (%)	بیمار (%)		
۱۱	۷	۴		+
(۶/۸۷)	(۱۲/۲۸)	(۳/۸۸)		
۱۴۹	۵۰	۹۹		-
(۹۳/۱۲)	(۸۷/۷۱)	(۹۶/۱۱)		
۱۶۰	۵۷	۱۰۳		جمع

جدول ۵- توزیع آلودگی با هموفیلوس سومنوس و عدم آلودگی به آن در بافت سرویکال دامهای بیمار و سالم.

جمع	نوع دام			هموفیلوس سومنوس	
	سالم غیر آبستن (%)	سالم آبستن (%)	بیمار (%)		
۸	۴	۱	۳	+	
(۳/۵۳)	(۷/۰۱)	(۱/۵۱)	(۲/۹۱)		
۲۱۸	۵۳	۶۵	۱۰۰	-	
(۹۶/۴۶)	(۹۲/۹۸)	(۹۸/۴۸)	(۹۷/۰۸)		
۲۲۶	۵۷	۶۶	۱۰۳	جمع	

جدول ۶- توزیع آلودگی با هموفیلوس سومنوس بافت واژن در دامهای مبتلا به بیماریهای تولید مثلی، سالم آبستن و سالم غیر آبستن.

جمع	نوع دام			هموفیلوس سومنوس	
	سالم غیر آبستن (%)	سالم آبستن (%)	بیمار (%)		
۱۰	۷	-	۳	+	
(۴/۴۲)	(۱۲/۲۸)		(۲/۹۱)		
۲۱۶	۵۰	۶۶	۱۰۰	-	
(۹۵/۵۷)	(۸۷/۷۱)	(۱۰۰)	(۹۷/۰۸)		
۲۲۶	۵۷	۶۶	۱۰۳	جمع	

مطالعه از ۱۰۸ رأس گاو در فصل گرما (بهار و تابستان) نمونه گیری به عمل آمد که فقط ۲ رأس (۱/۸۵ درصد) آلوده به باکتری هموفیلوس بود اما در فصل سرما (پاییز و زمستان) از ۱۱۸ رأس گاو تحت بررسی، مشخص گردید که ۱۵ رأس (۱۲/۷ درصد) آلوده به این باکتری می‌باشد (جدول ۱). معنی دار بودن این اختلافات احتمالاً ناشی از حساسیت دامها، مقاومت باکتری و حدت بیماری‌زایی آن در

جدول ۲- توزیع آلودگی ارگانهای مختلف دستگاه تولید مثل گاوهای شیری به هموفیلوس سومنوس

دامهای مبتلا به بیماریهای تولید مثلی (%)	آبستن (%)	غیر آبستن (%)	دامهای مبتلا به بیماریهای تولید مثلی (%)	اندامهای آلدود
۲	(۰/۲۰)	-	۲	رحم
-	-	-	۱	سرویکس
۳۰	(۰/۳۰)	-	۱	وازن
۱	(۰/۱۰)	-	-	رحم و سرویکس
۱	(۰/۱۰)	-	-	رحم و وازن
۳	(۰/۳۰)	-	۲	سرویکس و وازن
۱۰	-	۱	۶	جمع

دامهای دارای مشکلات تولید مثلی و رحم ۵۰ رأس (۸۷/۷۱ درصد) دام سالم آلوده به هموفیلوس سومنوس نبود. در این بررسی ارتباط معنی داری بین آلودگی رحمی وجود ندارد (جدول ۴).

در کشت باکتریال بافت سرویکال ۲۲۶ رأس دام تحت بررسی، بافت سرویکس ۸ رأس (۲/۵۳) آلوده به هموفیلوس سومنوس بود. بر این اساس مشخص گردید که سرویکس ۳ رأس (۲/۹۱ درصد) دام بیمار، ۱ رأس (۱/۵۱ درصد) دام سالم آبستن و ۴ رأس (۷/۰۱ درصد) دام سالم غیر آبستن آلوده به این باکتری می‌باشد. ارتباط معنی داری در این رابطه وجود ندارد (جدول ۵).

از ۲۲۶ مورد کشت واژینال انجام شده، وازن ۳ رأس (۲/۹۱) درصد) دام مبتلا به بیماریهای تولید مثلی آلوده به هموفیلوس سومنوس بوده در حالی که ۷ رأس (۱۲/۲۸ درصد) دارای آلودگی در ناحیه واژینال با این باکتری می‌باشد. آنالیز آماری اختلاف معنی داری را نشان می‌دهد ($P=0.025$) (جدول ۶).

بحث

این مطالعه برای اولین بار در ایران به منظور بررسی میزان آلودگی دستگاه تولید مثل گاوهای شیری به باکتری هموفیلوس سومنوس در دامهای دارای بیماریهای تولید مثلی و احتمالاً دامهای آبستن و غیر آبستن سالم انجام گرفت. میزان شیوع این آلودگی که با جدا سازی باکتری مشخص گردید، در دامهای دارای بیماریهای تولید مثلی (۵/۸۲ درصد)، دامهای سالم آبستن (۱/۵۲ درصد) و دامهای سالم غیر آبستن (۵/۱۷ درصد) می‌باشد. دامهای سالم آبستن توانند آنرا از باکتری هموفیلوس سومنوس بگیرند. لذا می‌باید مطالعه وسیعتری در مورد آلودگی به این باکتری در گاوهای نر و ماده سایر نقاط ایران انجام گیرد.

جدا سازی این باکتری از دستگاه تناسلی دامهای مبتلا به بیماری تولید مثلی و سالم در امریکا توسط Gossling و همکارانش در سال ۱۹۶۶ و Waldhalm در سال ۱۹۷۴ کشورهای اروپایی نظری سوئیس، آلمان، رومانی و نیز ژاپن در قاره آسیا مورد شناسایی و مطالعه قرار گرفت (۱، ۲، ۳، ۸، ۲۲، ۲۳). در این

در مطالعه تجربی که توسط Waldhalm و همکارانش در سال ۱۹۷۴ به عمل آمد، تعداد ۲۷ رأس گاو ماده سالم در زمان تحقیق، به باکتری هموفیلوس سومنوس آلوده شده و یا با گاو نر آلوده به این باکتری به طور طبیعی تلقیح شدند. این ارگانیسم در زمان زایمان ۷ رأس از دامهای آلوده جدا گردید (۷۰، ۱۶، ۲۳). این موضوع نشان داد که عفونت، احتمالاً به طور مستمر در دستگاه تولید مثل گاوها آلوده وجود دارد، و با توجه به اینکه تمامی تلقیحات دامپزشکی‌های تحت بررسی به طور مصنوعی صورت می‌گرفت، لذا احتمال آلوده شدن محیط توسط دامهای حامل و انتقال آن به دامهای فاقد آلودگی (آبستن و غیر آبستن) امکان‌پذیر می‌باشد.

معنی دار بودن حضور هموفیلوس سومنوس توأم با سایر باکتریها (جدول ۳) در بین دامهای باکتریال سیستم تولید مثل، هم باشد. عمل متقابل بین آلودگی‌های باکتریال سیستم تولید مثل، هم باشد. چنین ارتباطی ممکن است در تستهای بعدی یافت نشود، از طرف دیگر اثرات سینتریزیستسک این آلودگیها ممکن است باعث بروز ضایعات تولید مثلی شود (۱۷، ۱۵، ۱).

از مجموع مطالب می‌توان نتیجه گیری کرد که: (۱) این باکتری در ۴ مرکز دامپزشکی صنعتی پرورش گاوها شیری خومه تهران که مورد مطالعه قرار گرفت حضور داشت. (۲) هموفیلوس سومنوس در دامهای مبتلا به بیماری‌های تولید مثلی یافت می‌شود. (۳) این باکتری علاوه بر دامهای مبتلا به شکل بالینی بیماری‌های بیماری‌های تولید مثلی، در دامهای آبستن و غیر آبستن به ظاهر سالم نیز یافت می‌شود که خود می‌تواند به عنوان حامل عمل نماید. (۴) رشد این باکتری در محیط‌های کشت بسیار کند و مشکل می‌باشد و به همین دلیل مخفی ماندن دامهای آلوده امکان‌پذیر می‌باشد. با توجه به موارد مذکور بررسی جامعتری می‌باید انجام گیرد.

References

1. Akhtar, s., Farver, T.B and Riemann, H.P. (1997): A sero- epidemiological study of *Haemophilus somnus* infection in dairy cattle. Veterinary Research Communication, 21.221- 239.
2. Alenjandro, G., Nehaya, K. and Alexandra, K. (1993): Chronic mastitis caused by *Haemophilus somnus* in a dairy cow. Canadian Veterinary Journal. 34, 4: 236-237.
3. Blood, D.C., Radostitis, D.M., Gay, C.C. (1994): Veterinary Medicine. 8th ed, Bailliere Tindall. PP: 817- 822.
4. Blowey, R. and Edmonton, P. (1995): Mastitis control in dairy herds. Farming Press. PP: 42.
5. Corbeil, L.B., Wood ward, W., Ward, A.C.S., Mock elsen, W.D. and Daisley, L. (1985): Bacterial interaction in bovine respiratory and reproductive infections. Journal of Clinical Microbiology. 21: 803-807.
6. Greer, D., Connell, M.C., Ball, H. (1989): Isolation of *Haemophilus somnus* from bovine milk. Veterinary Record, 125, 14: 381-382.
7. Grotelueschen dale, M., Martiner Robert, G., Ellis. Robert, P. (1994): Vesicular adenitis syndrome in beef bulls. JAVMA. 205, 6: 874- 877.
8. Humphrey, L.R. and Stephens, L.R. (1983): '*Haemophilus Somnus*': A review. Veterinary

فصل مختلف می‌باشد. در بررسی به عمل آمده توسط Martin و Hemkaranish در طی یک مطالعه ۳ ساله (۱۹۸۰، ۱۹۸۱، ۱۹۸۲) مخصوص گردید که در طول ماههای آبان، آذر و دی میزان مرگ و میر ناشی از TEME و بیماری‌های تنفسی ناشی از هموفیلوس سومنوس افزایش می‌یابد (۱۳). شکلهای بالینی بیماری‌های تولید مثلی ناشی از این باکتری در میریت‌های متراکم، جمعیت زیاد دامها، غیر بهداشتی بودن جایگاهها، تحت استرس بودن دامها و فصل سرما (زمستان) دیده می‌شود (۱۹). با توجه به اینکه پرورش صنعتی گاو شیری در ایران به صورت متراکم صورت می‌گیرد و از طرفی با توجه به اینکه شرایط پرورش دامها در شرایط روتایی عمدها بدون مختلف دستگاه تولید مثلی و سایر بافت‌های حیاتی در فصول سرما افزایش می‌یابد.

در مطالعه حاضر، باکتری هموفیلوس سومنوس از ارگانهای مختلف دستگاه تولید مثل گاوها شیری مبتلا به بیماری‌های تولید مثلی و گاوها سالم آبستن و غیر آبستن جدا گردید. از ۶ رأس دام مبتلا به بیماری‌های تولید مثل یکی از ارگانهای ۴ رأس به ترتیب: بافت رحم ۲ مورد (۳۳/۳۳ درصد)، سرویکس ۱ مورد (۱۶/۶۶ درصد) و وازن ۱ مورد (۱۶/۶۴ درصد) آلوده به هموفیلوس سومنوس بود. اما تمامی ارگانهای سیستم تولید مثل ۲ رأس دام آلوده به این باکتری بوده است، بدین ترتیب بافت رحم در گروه دامهای بیمار دارای بالاترین (۴۰ درصد) میزان آلودگی در بین دامهای مبتلا به بیماری‌های تولید مثل می‌باشد. در گروه دامهای آبستن، فقط یک رأس گاو از ناحیه سرویکس آلوده به این باکتری بود. در گروه دامهای غیر آبستن سالم، بیشترین میزان آلودگی مربوط به بافت رحم (۳۸/۸۸ درصد) و وازن (N=۷) بود. در این بین سرویکس با ۴ مورد آلودگی (۲۲/۲۲ درصد) کمترین آلودگی را داشت. در بررسی به عمل آمده توسط Miler و همکارانش در سال ۱۹۸۳، سیستم تولید مثل ۱۰۰ رأس گاو کشtar شده نژادهای مختلف از نظر آلودگی هموفیلوس سومنوس مورد مطالعه قرار گرفتند. ۸ مورد (۶ درصد) از سیستمهای تولید مثل آلوهه به این باکتری بوده بگونه‌ای که در یک گروه ۵۰ رأسی که در طی یک روز کشtar شده بودند، هموفیلوس سومنوس از ۳ دستگاه تولید مثلی (۲ مورد از ناحیه وازن و یک مورد از نواحی وازن و رحم) جدا شد. در گروه دیگر ۵۰ رأسی کشtar شده، ۵ دستگاه تولید مثل آلوهه به این باکتری بود (۲ مورد از ناحیه وازن و سرویکس و یک مورد از ناحیه رحم). در بررسی نامبرده مشخص گردید که به استثنای یک مورد آلودگی رحمی، تمامی موارد یافت شده دارای آلودگی وازنیال (۸۷/۵ درصد) می‌باشد (۱۴). در گروه دامهای سالم غیر آبستن، ۳ رأس (۳۰ درصد) فقط از ناحیه وازن آلودگی داشت. در این مطالعه، میزان آلودگی بر اساس ارگانهای تولید مثلی در تمامی گروههای مورد بررسی شامل: ۱۱ مورد بافت رحم، ۳ (۳۷/۹۳ درصد)، ۸ مورد بافت سرویکس (۲۷/۵۸ درصد) و ۱۰ مورد بافت وازن (۳۴/۴۸ درصد) می‌باشد (جدول ۲).

در آنالیز آماری اطلاعات مربوط به هر یک از ارگانهای، به طور مجزا (جدول ۴، ۵ و ۶) اختلاف معنی دار فقط در مورد آلودگی ناحیه وازنیال در بین گروههای مورد بررسی دیده شد (جدول ۶). نتایج بررسی حاضر با نتایج بررسی کشtar گاهی Miler و همکارانش همخوانی دارد. لذا معنی دار بودن آلودگی ناحیه وازن دامهای تحت بررسی احتمالاً نشان دهنده میزان بالای آلودگی نسبت به سایر ارگانهای تولید مثلی و یا طولانی بودن عفونت در این ناحیه است و احتمالاً سرویکس، سدی جهت انتقال عفونت به داخل رحم می‌باشد.

- bulletin. 53. 11: 987-1004.
9. Kannene, J.B., Coe, P.H., Gibson, C.D., Yamini, B., Martinez, R.O. and Morrow, D.A. (1986): The role of *Haemophilus somnus* in early embryonic death. I. The effect of the organism on embryos by day 8 post breeding . Theriogenology. 26, 2: 189- 197.
 10. Kannene, J.B., Gibson, C.D., Coe, P.H. and Morrow. D.A. (1986): The role of *Haemophilus somnus* in bovine early embryonic death . II. Persistence of the organisme in the uterus following interuterine exposure. Theriogenology . 26. 6:795-801.
 11. Kannene, J.B., Coe, P.H., Gibson, C.D., Yamini, B., Morrow, D.A. and Martinez, R.D. (1987): The role of *Haemophilus somnus* in bovine early embryonic death. III. The effect of the organism on embryos by day 21 post breeding . Theriogenology. 27. 5: 737- 749.
 12. Laing, L.A., Brinley Morgan, W.J., Wagner, W.C. (1988): Fertility and Infertility in Veterinary Practice. 4th Edition , Baillier Tindal. PP: 259.
 13. Martin, SW., Harland, R.J., Bateman, K.G., Magy, E. (1998): The association of titters of *Haemophilus somnus* and other pathogens with occurrence of bovine respiratory disease and weight gain in feedlot calves. Canadian journal of Veterinary Research. 62, 4: 262-267.
 14. Miller, R.B., Barhum, D.A. and Meentee. (1983): *Haemophilus somnus* in the reproductive tracts of slaughtered cows: location and frequency of isolation and lesion. Veterinary pathology. 20: 515- 521.
 15. Murry, J., Hazlett, Peter B., Little, Donald A., Barnum, Grant M., Maxie, Kenneth E., Leslie, Richard B. Miller. (1985): *Haemophilus somnus*: investigations of its potential role in bovine mastitis. Am. J. Vet. Res. 46, 11: 2229-2234.
 16. Otte Martin, J., Raven borg thomas, Huttner klim. (1995): A pilot study of elevated abortion and stillbirth ration in cattle in the foothills of the Eastern plains of Colombia. Preventive Veterinary Medicine. 22: 203- 113.
 17. Qystein Angen, Peter Ahrens, Conny Tegtmeier (1998): Development of a PCR test for identification of *Haemophilus Somnus* in pure and mixes culture. Veterinary Microbiology. 63: 1, 39-48.
 18. Higgins, R., Martin, J.R., Larouch, Y., Goyette, G. (1987): Mastitis caused by *Haemophilus somnus* in a dairy cow. Can. Vet. J, 28, 3: 117- 118.
 19. Robert S.J. Stephen. (1991): Veterinary Obstetrics and Genital Diseases (Theriogenology). Edwards Brothers, inc. PP: 469- 471 & 848.
 20. Saunders, J.R., Janzen, E.D. (1980): *Haemophilus somnus* infection: A ten years (1969- 1978) retrospective study of losses in cattle herd in Western Canada. Can. Vet. J. 21: 119-123.
 21. Stephens, L.R., Little, R.B., Wilke, B.N., Barhum. D.A., (1981): Infectious Thromboembolic Meningoencephalitis in cattle. A review, JAVMA, 178, 4: 378-384.
 22. Van Dreumel, A. and Kirstead, A. (1975): Abortion associated with *Haemophilus somnus* infection a bovine fetus. Can. Vet. J. 16, 12: 367-370.
 23. Waldham. D.G., Hall, R.F., Meiners, W.A., Hagen, C.S., Frank, F.W. (1974): *Haemophilus somnus* infection in the cow: A possible contributing factor to weak calf syndrome isolation and animal inoculation studies. Am. J. Vet. Res, 35: 1401-1403.
 24. Wedder Kopp, A. (1997): *Haemophilus somnus*. unlikely to be a causative microbiological agent in bovine clinical mastitis in Denmark. Acta Vet. Scandinavia. 38, 2: 193-195.

